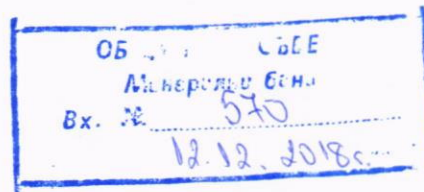

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ХАСКОВО

Изх. №
Дата: 11.12.18

ДО
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
МИНЕРАЛНИ БАНИ

Приложено, изпращаме Ви заверен препис на **Решение № 854** от **14.11.2018** г. постановено по адм. дело № **663/2018** г. по описа на Административен съд – Хасково за **СВЕДЕНИЕ** и **ИЗПЪЛНЕНИЕ**.

Приложение: съгласно текста

Съдия.....

/П. Костова /

РЕШЕНИЕ

№ 854

14.11.2018 г. гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ХАСКОВО в открито съдебно заседание на седемнадесети октомври две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАСИЛКА ЖЕЛЕВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ЦВЕТОМИРА ДИМИТРОВА
2. ПАВЛИНА ГОСПОДИНОВА

Секретар: Диана Динкова

Прокурор: Невена Владимирова

като разгледа докладваното от съдия В.Желева адм.дело №663 по описа на съда за 2018 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Раздел III от Глава десета на АПК.

Образувано е по протест на Прокурор при Окръжна прокуратура – Хасково, срещу чл.27, ал.10 от Наредба №4 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Минерални бани.

В протеста се твърди, че оспорената Наредба била приета от Общински съвет Минерални бани с Решение №20 от 23.11.2011 г., последно изменена и допълнена с Решение №560/20.12.2017 г. и по съществуто си била подзаконов нормативен административен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, тъй като съдържала административноправни норми, отнасяла се за неопределен и неограничен брой адресати и имала многократно правно действие. При въвеждането на правните норми в Наредбата било недопустимо да бъде пренебрегната рамката, наложена в чл.76, ал.3 от АПК, според която общинските съвети издавали нормативни актове, с които уреждали съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. При проверка на съдържанието на Наредба №4 било установено, че разпоредбата на чл.27, ал.10 противоречала на нормативни актове от по-висока степен. Твърди се, че задълженията за местни данъци и такси, редът за установяването им и сроковете за изпълнението им, органите, които осъществяват контрол за това, както и последиците от тяхното неизпълнение, били установени и регламентирани в ЗМДТ. По силата на чл.6, ал.1, б.,в“ от ЗМДТ, общините събирали местна такса за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, общежития и други социални услуги, като с наредба по чл.9 от ЗМДТ се определял и реда, по който лицата, неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса – чл.8, ал.5 от ЗМДТ. Съдържащото се в Наредбата правило на чл.27, ал.10 за плащане на постоянна месечна такса, независимо от посещаемостта на децата, се явявало неправомерно отклонение от принципа на чл.81 от ЗМДТ, че такса се дължи при „ползването на детски ясли и детски градини“, т.е. таксата била дължима при реално предоставяне на услугата от общината. Противното означавало въвеждане на такси за непредоставени услуги, което било в противоречие с принципите при определяне на цените на местни услуги – чл.8 от ЗМДТ. Оспорената разпоредба имала за последица формиране на задължение за заплащането на такса за услуга и в случаите, когато принципно не било дължимо (при отсъствие на децата от детските ясли и детските градини), т.е. заплащането на такса без насрещна престация – услугата да е